

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กลวิธีชี้นำการคิดในการอ่าน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยทำการวิจัยโดยการสุ่มให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ของโรงเรียน นางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนวิชาทักษะอ่าน 4 (อ 034) เป็นตัวอย่างประชากร แล้วนำกลวิธีชี้นำการคิดในการอ่านมาใช้ในการสอนทักษะการอ่าน ให้แก่นักเรียนกลุ่มทดลอง และนำกลวิธีชี้นำการอ่านสอนนักเรียนกลุ่มควบคุม เมื่อสอนเสร็จในแต่ละคาบ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แล้วเก็บคะแนนสะสมไว้จนครบ 16 คาบ จากนั้นนำคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นผลจาก กลวิธีการสอนอ่านทั้ง 2 กลวิธี ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอัตราส่วนวิกฤตของ คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม

	มัชฌิม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	อัตราส่วน วิกฤต
กลุ่มทดลอง	75.05	9.30	2.007*
กลุ่มควบคุม	70.75	9.86	

* $P < .05$

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 75.05 และกลุ่มควบคุมมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเท่ากับ 70.75 คะแนนของกลุ่มทดลองมีการกระจายน้อยกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม. และจากการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าทีเท่ากับ 2.007 แต่ค่าทีจากตารางเมื่อทดสอบหนึ่งทางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 มีค่าเป็น 1.658 ซึ่งต่ำกว่าค่าทีจากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลวิธีชี้นำการคิด-ในการอ่านดีกว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลวิธีชี้นำการอ่านที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้